

- Forældre i børnehaven tilbydes at vælge skolen sammen. Man arbejder med hele årgange, så børn kan danne venskaber på tværs. Og så anerkender skolen så tydeligt nu, at alle forældre har ressourcer. Man er ikke kun ressourcestærk, hvis man bliver medlem af skolebestyrelsen. Jeg har oplevet mødre, der ikke taler dansk, som pludselig laver mad til 400 mennesker til en skolefest og tjener 10.000 kroner til skolen. Det er en inkluderende skole, ikke en ekskluderende skole, siger Mette Kirk og kalder det et langt, sejt træk.

Lidt blæst skal man dog kunne tåle som familie på en Nørrebro-skole. Blågård Skole har senest været i mediernes kritiske søgelys, da man gav eleverne fri til at fejre eid. Og da man lavede forældremøder kun for kvinder for at nå mødrene i de familier, hvor kvinder skal undgå kontakt med andre mænd end deres egen.

Mette Kirk forstår ikke virakken.
- Som dansk familie holder vi da

ikke mindre jul, fordi skolen også fejrer eid. Sidste år inviterede en mor fra Andreas klasse endda fire muslimske elever hjem til juleaften, fortæller hun.

Lokker med kaffehygge

Et vindstød fra Mette og Niels's lejlighed i Blågårdsgade, på skolens kontor, supplerer skoleleder Pia Madsen historien om den inkluderende skole, der nogle gange bliver for meget for dens kritikere.

- Kvinderne råhygger sig, når de mødes til mor-møder. Og de danske kvinder kommer også. De giver hinanden så meget, siger hun.

Pia Madsen fremhæver også, at forældrene på skolen inviteres med i undervisningen. Og fortæller stolt om morgencafeen, som er et forældreinitiativ, hvor der serveres kaffe hver fredag morgen. Her stimuler forældre sammen på vej til arbejde for at drikke en kop kaffe og snakke sammen.

- Jeg er ikke sikker på, at vi rykker

indenfor til vinter, for det ser så hyggeligt ud, når vi står ude på gaden. Og jeg vil gerne have, at alle de familier, som bor i opgangene heromkring ser det - og vælger skolen, ler Pia Madsen og inviterer os med på lærerværelset.

Her er rugbrødsmadder ved at blive pakket ud af sølvpapir, og skole-hjemvejleder Nanna Bøndergaard Butters fortæller over en mellemmad om den far, som forundret stod til morgencafeen en fredag morgen og sagde:

- Jeg troede ikke, at vi udlændinge måtte komme til sådan noget.

- Siger det ikke meget om, hvad en dem-og-os-opførsel kan have af konsekvenser? I dag sidder han i skolebestyrelsen, fortæller Nanna Bøndergaard Butters.

Både hun og Pia Madsen er ueniige i tankerne fra Odense.

Pia Madsen forstår, at der kan ryge en finke af panden, som hun kalder Ejerslykkeskolens leder Birgitte Sonsbys udfald mod en gruppe

urolige muslimske elever. Og hun ved, at problemer kan synes uoverstigelige. Men hun fastholder, at inklusion er den eneste løsning.

- Jeg kan ikke fraråde det nok at skille danskere og tosprogede ad. Børnene lurer det. Mix it up, appellerer Nanna Bøndergaard Butters.

Pia Madsen siger:

- Man skal kun dele folk, hvis man ønsker et delt samfund. Men sådan ét lever vi ikke i på Nørrebro. Børn i dag vokser op i et mangfoldigt samfund. Det skal de lære at begå sig i. Lidt frækt vil jeg sige, at privatskolerne tilbyder uddannelse. Vi tilbyder både uddannelse og dannelse. Mangfoldighed er en gave.

Det betyder ikke, at man skal lukke øjnene for problemer, understreger hun og henviser til forskning, der viser, at en klasse kan rumme en tredjedel elever med socioøkonomiske problemer.

- Men at være tosproget er ikke lig med at være socialt udsat. Faktisk har tosprogede børn gang i flere

■ Over halvdelen af eleverne på Blågård Skole har anden etnisk baggrund end dansk. Men de er ikke samlet i særlige klasser.

hjerneceller end os andre, siger hun og lader Nanna vise os ud.

Ved et stort træ ved indgangen venter Muhammad Ishtiaq, der kom til Danmark fra Pakistan for otte år siden, på sin datter, seks-årige Sara, der snart har fri.

- Vi valgte skolen, fordi den ikke er ligeglade med børnene, siger han.

- De blander danskere og udlændinge, og mine børn skal have danske venner.

Af Rikke Hyldgaard
Foto: Carsten Bundgaard
rhy@fyens.dk, cabu@fyens.dk